

Γράφει ο **Νίκος Ξηρουδάκης**

10+1 Παρατηρήσεις

Πριν κάποιες μέρες, στη στήλη της **Πολιτικής Εικονομίας** της Παντιέρας, δημοσιεύθηκε ένα άρθρο κριτικής προς τη ΛΑΕ. Πρόκειται για μια στήλη που με αφορμή μια φωτογραφία της επικαιρότητας, κάνει κάθε φορά ένα σύντομο πολιτικό σχόλιο. Ένας από τους τακτικούς αρθρογράφους της Παντιέρας σ' αυτή τη στήλη, είναι και ο φέρων το παιγνιώδες ψευδώνυμο **εικόνομιστ** στον οποίο οφείλεται το άρθρο.

Το άρθρο του ξεκινούσε περιγράφοντας κάποια γεγονότα -τα οποία ουδείς αμφισβήτησε- και μπορεί κανείς να το διαβάσει [εδώ](#).

Η φωτογραφία απεικόνιζε τον επικεφαλής της ΛΑΕ, δίπλα στον πρώην χρυσαυγίτη και νυν ανεξάρτητο βουλευτή Μεσσηνίας **Δημ. Κουκούτση**, σε μια αμφιβόλου αισθητικής και ξεκάθαρα εθνικιστικού πολιτικού περιεχομένου εκδήλωση παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Β. Λεβέντη, του Γ. Καρατζαφέρη, του βουλευτή της ναζιστικής συμμορίας **Γιάννη Λαγού** και άλλων. Όπως βλέπουμε στο [βίντεο](#) που παρατέθηκε, μικροί μαθητές τραγουδούν το περίφημο «*Μακεδονία ξακουστή*». Πληρέστερη εικόνα για το είδος της εκδήλωσης μπορεί να αποκτήσει κανείς σε εκτενέστερα βίντεο, όπως [εδώ](#).

Μετά από μια-δυο μέρες, εμφανίζεται στην **ΙΣΚΡΑ** ένα οργισμένο άρθρο-απάντηση με υπογραφή **N.Z.** (παρατίθεται στη συνέχεια). Το άρθρο βρίθει ανακριβειών ενώ περισσεύουν εκεί οι απαξιωτικοί χαρακτηρισμοί:

Κακοήθειες/ η εμπάθεια περισσεύει/ εμπαθής συκοφαντία, κακέκτυπο άλλων νοσηρών περιόδων του αριστερού κινήματος/ εμπαθέστατο/ άθλιο σχόλιο μακάβριας, για να μην χρησιμοποιήσουμε βαρύτερη έκφραση, λογικής/ οι εμπαθέστατοι αυτοί σχολιογράφοι/ μακάβρια λογική της συκοφαντίας/

«διεθνισμός» αλλά ΣΥΡΙΖΑ/ οι πλέον μισαλλόδοξοι του ΝΑΡ/ για έναν ενδοαριστερό εμφύλιο, με εύκολες κατηγορίες και συκοφαντίες, ο οποίος ζημιώνει όλους και από τον οποίο κερδίζει μόνο το συστημικό μπλοκ/ κακοήθειες/ κακοήθειες

Διακρίνεται σε όλο το κείμενο του Ν.Ζ. μια ορισμένη δυσανεξία στην πολιτική κριτική. Μια πρώτη παρατήρηση είναι η εξής: Θα θέλαμε να μας υποδείξει κάποιος, σε ποιο σημείο του κειμένου τού εικόνομιστ (ο καθένας μπορεί να το δει [εδώ](#)) υπάρχει κάποια συκοφαντία. Σε περίπτωση που, όπως ισχυρίζομαι, δεν υπάρχει κάτι αναληθές εκεί, μήπως θα έπρεπε ο χαρακτηρισμός να αποσυρθεί, για να μην επιστραφεί;

Το αντίθετο συμβαίνει. Ο Ν.Ζ. συκοφαντεί τον εικόνομιστ, και μάλιστα εκ του ασφαλούς, καθώς **δεν παραθέτει λινκ** για να μπορεί ο αναγνώστης να κρίνει πού είναι η εμπάθεια και πού η συκοφαντία.

Προσβάλλει μάλιστα τον αρθογράφο μας, ότι δήθεν δεν μπορεί να εμπνευστεί μόνος του το άρθρο του και χρειάζεται **υποβολέα**. Βαριά προσβολή, δε νομίζετε αγαπητοί;

Χαρακτηρίζει επίσης συλλήβδην, τον σχολιογράφο, τους υποτιθέμενους υποβολείς του, την Παντιέρα και το ΝΑΡ(!) **εμπαθέστατους** και **συκοφάντες**, λέξεις που επανειλημμένα εμφανίζονται στο κείμενο απάντησης.

Και όμως! Στο κείμενο του εικόνομιστ, ουδέποτε χαρακτηρίζεται πρόσωπο. Ασκείται κριτική σε **απόψεις** και περιγράφονται **γεγονότα**. Ας μας υποδειχθεί τι μέσα στο κείμενο είναι συκοφαντικό, τι δεν ισχύει και τι είναι κάτι άλλο από απόψεις και κριτική. Πρέπει να συνηθίσουμε όλοι στην ιδέα ότι, όσο δίκιο και να θεωρούμε ότι έχουμε, ενδέχεται άλλοι συναγωνιστές να έχουν διαφορετική πολιτική άποψη.

Εμφανώς δε, ο Ν.Ζ. γνωρίζει το άρθρο τού εικόνομιστ από διηγήσεις και μόνο. Σε περίπτωση που το είχε διαβάσει, θα παρατηρούσε ότι:

1) Πουθενά μέσα σ' αυτό δεν γίνεται αναφορά στα **Τρίκαλα**, τις συλλήψεις του **ΑΚΕΠ** ή το περιεχόμενο των προκηρύξεών του. Αναφορά γίνεται στις προκηρύξεις που μοίραζαν στο Σύνταγμα τα μέλη της **ΕΠΑΝΕΚΚΙΝΗΣΗΣ** τα οποία και συνελήφθησαν. Εκεί σχολιάζεται η έκφραση «**προδοτική Συμφωνία των Πρεσπών**», τα περί **εθνομηδενισμών** και τα περί **Βορείου Ηπείρου**, παρατίθεται μάλιστα και γνήσιο απόσπασμα της εν λόγω προκήρυξης.

Όσο για τα περί **ατλαντισμού, νατοϊσμού** κλπ, το άρθρο του εικόνομιστ δεν βάλλεται από αυτή την πλευρά, όπως μπορεί να διαπιστώσει όποιος το διαβάσει.

2) Η φόρτιση δεν είναι καλός σύμβουλος. Κατηγορεί ο Ν.Ζ. την Παντιέρα ότι δεν καταγγείλαμε τις συλλήψεις. **Βεβαίως και το κάναμε**, και μάλιστα στο **ίδιο ακριβώς κείμενο** για το οποίο μιλάμε. Προσεκτικότερη ανάγνωση θα έδειχνε ότι και **αντισυνταγματικές** τις χαρακτηρίζει και τις **καταγγέλλει**, όπως άλλωστε ήταν **φυσικό**.

Οι συλλήψεις όμως δεν παραγράφουν το πολιτικό περιεχόμενο της παρέμβασης, ούτε αυτό είναι στο απυρόβλητο. Εκτός και αν υιοθετεί κανείς την προσέγγιση της **Χρυσής Αυγής**, η οποία κάνει ακριβώς αυτό: Προβάλλει στο σάιτ της τις συλλήψεις αυτές (το σχετικό λινκ στη διάθεση όποιου το ζητήσει) χωρίς αναφορά στο περιεχόμενο. **Πιστεύει κανείς ότι δεν το είχαν διαβάσει;**

3) Κατηγορείται ο αρθρογράφος της Παντιέρας και οι υποτιθέμενοι εμπνευστές του, πως

«Κάνουν ότι δεν γνωρίζουν οι εμπαθέστατοι εμπνευστές του δημοσιεύματος ότι οι θέσεις με τις καρέκλες στην εξέδρα είναι καθορισμένες και ότι δεν μπορείς να ζητήσεις εύκολα από κανένα να μετατοπιστεί όπου εσύ προτιμάς!».

Και όμως: Στο κείμενό του ο εικόνομιστ γράφει: «Στις επίσημες κρατικές εκδηλώσεις, παρουσία μάλιστα του Προέδρου της Δημοκρατίας, δεν καθορίζουν οι παριστάμενοι το πρωτόκολλο ούτε το πού θα καθίσουν.»

Δεν το αγνοεί λοιπόν, ούτε υποκρίνεται ότι δεν το ξέρει. Ας μας επιτραπεί εδώ να παρατηρήσουμε ότι, θητεύοντας κανείς στην **αντικαπιταλιστική αριστερά**, δεν θα είχε ποτέ την «αγένεια» (ή το τακτ...) να παρακαλέσει τον χρυσαυγίτη να μετακινηθεί κάπου

αλλού. Απλώς δεν θα συμμετείχε καν σε μια **θεσμική κρατική εκδήλωση** με παράτες, σχολικά «πατριωτικά» σκετσάκια, προέδρους δημοκρατίας, μητροπολίτες, στρατιωτικές και πολιτικές αρχές, χρυσαυγίτες βουλευτές πρώην και νυν, «πατριωτικά» άσματα και ένα σωρό άλλα, παρά μόνο ενδεχομένως μαζί με διαδηλωτές για να εκφράσει τη διαμαρτυρία του.

Πολλοί επικαλούνται το ότι πρόκειται για **εθνική επέτειο**. Στα χρόνια πριν το 2015, τότε που πηγαίναμε **στις παρελάσεις για άλλους λόγους** και όχι για να βγάζουμε φωτογραφίες, τότε, δεν ήταν **εθνικές επέτειοι**;

Σε κάθε περίπτωση, όποιος αριστερός θέλει για τους δικούς του λόγους να συμμετέχει, θα μπορούσε να επιβάλει να καθίσει αλλού. Να σηκωθεί όρθιος, να αποχωρήσει ενδεχομένως, να παρακολουθήσει την παράσταση μαζί με τον κόσμο κλπ. Λύσεις υπάρχουν, αρκεί να υπάρχει θέληση...

4) Αφού πάντως τίθεται θέμα, ρωτάμε: στο κανάλι του **Πλεύρη**, πάλι αριθμημένη ήταν η καρέκλα; Μήπως τον υποχρέωσαν να πει και αυτά που είπε ο Π.Λ. στην **εκπομπή - κόμμα «Σπαρτιάτες»**;

Με την ευκαιρία: Ήδη το κόμμα αυτό, μαζί με την **Λ.Ε.Π.ΕΝ** (Λαϊκή Ελληνική Πατριωτική Ένωση) κατεβαίνουν στις εκλογές μαζί με τον αποχωρήσαντα από τη Χρυσή Αυγή ευρωβουλευτή, απόστρατο στρατηγό **Ελευθέριο Συναδινό** και το κόμμα του, την Πατριωτική Ριζοσπαστική Ένωση **-ΠΑΤ.ΡΙ.Ε.**

5) Τις απόψεις του εικονομιστ για τον **Κολοκοτρώνη**, τον **Καραϊσκάκη** και τον **Άρη**, πώς τις προεξοφλεί ο αρθρογράφος της ΙΣΚΡΑ;

6) Ας μας εξηγηθεί ποια σχέση έχουν τα περί *νοσηρών εποχών της αριστεράς* κλπ με τη συγκεκριμένη συζήτηση; Σε ποιο ακριβώς σημείο του άρθρου της Παντιέρας χαρακτηρίστηκε ο Παναγιώτης Λαφαζάνης **«ακροδεξιός εθνικιστής»**, όπως μας προσάπτει το κείμενο της ΙΣΚΡΑ;

7) Πού έγκειται η προσωπική επίθεση; Σε ποιο σημείο του κειμένου της Παντιέρας εντοπίζεται; Το γεγονός ότι αναφέρεται ένα **γεγονός δημόσιο**, από πότε αποτελεί συκοφαντία; Η μόνη από τις κατηγορίες που κατά τη γνώμη μας ευσταθεί, είναι ότι

...βρήκαμε τη φωτογραφία!

Πρόκειται βέβαια για δημόσια εκδήλωση με πάρα πολλά βίντεο που περιγράφουν περί τίνος πρόκειται. Οι φωτογραφίες και τα βίντεο απεικονίζουν γεγονότα που δεν αμφισβητούνται. Δεν ευθύνεται η φωτογραφική μηχανή ή η βιντεοκάμερα. Όταν έχεις πυρετό, δεν τα βάζεις με το θερμόμετρο.

Αλλού είναι το πρόβλημα. Προσπαθεί κανείς να πατήσει σε δύο βάρκες: Προσκλήσεις κεντρικής πολιτικής και εκλογικής συνεργασίας στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ για τον κομμουνισμό του 21ου αιώνα, αλλά, ταυτόχρονα, φλερτ με τον εθνικισμό και τα συλλαλητήρια, Μακεδονία ξακουστή δίπλα στον Κουκούτση στις παράτες. Γνωστό όμως τι συμβαίνει στο τέλος όταν πατάς σε δύο βάρκες.

8) Ταυτίζει έμμεσα ο Ν.Ζ. **την Παντιέρα με τα συστημικά ΜΜΕ(!)**, διότι, όπως και αυτά, δεν αναφέραμε τις δηλώσεις που έκανε ο Π.Λαφαζάνης στην Καλαμάτα (Το «*ράβδος εν γωνία άρα βρέχει*», συνεπώς, επιστρέφεται):

“Οι Κολοκοτρωναίοι, οι Καραϊσκάκηδες, οι Παπαφλέσσηδες αλλά και οι Βελουχιώτηδες της Εθνικής Αντίστασης είναι εκείνοι που πρέπει να μας δείχνουν το δρόμο και όχι οι σύγχρονοι “Νενέκοι”, οι “προσκυνημένοι” της κυβέρνησης και του μνημονιακού κατεστημένου και οι εγχώριοι υπάλληλοι της ολιγαρχίας και των νεοαποικιοκρατών”.

Αυτή η ταύτιση με τα συστημικά ΜΜΕ, δεν αποτελεί συκοφαντία άραγε;

9) Ποιος είναι αυτός που «ανοίγει το δρόμο στο φασισμό κλπ»; Αυτός που για να μην αφήσει πατριωτικό κενό και «για να του φράξει το δρόμο» **υιοθετεί μέρος της ατζέντας του ακροδεξιού λόγου** ή εκείνος που οριοθετείται καθαρά απ’ αυτόν, στέκεται απέναντι και δίνει ιδεολογική και πολιτική μάχη για να αναδειχθεί το πόσο **κάλπικος** είναι;

10) Αν αντιπαρέλθει κανείς το ύφος και τους χαρακτηρισμούς, το περιεχόμενο της απάντησης του Ν.Ζ. δείχνει ότι μάλλον **δεν έχει γίνει αντιληπτό** ούτε το πρόβλημα ούτε το νόημα της κριτικής που ασκήθηκε.

Όσο για τον **Άρη Βελουχιώτη**, καλύτερα να τον αφήσουμε εκτός συζήτησης. Καταρχάς το να ασκεί κανείς κριτική στην ΙΣΚΡΑ, τη ΛΑΕ ή τον επικεφαλής της, δεν σημαίνει αυτομάτως

ότι κριτικάρει τον Άρη. Ούτως ή άλλως, δύσκολα θα μπορούσε να τον φανταστεί κανείς να συμμετέχει σε τέτοιο καρναβάλι, να ακούει το (άσχετο με την Καλαμάτα) εμβληματικό «Μακεδονία ξακουστή» στη συγκεκριμένη εξέδρα. Σε κάθε περίπτωση, αν τυχόν έκανε την εμφάνισή του, αυτόματα θα προέκυπταν κενές θέσεις: Φοβόμαστε ότι πολλοί από την εξέδρα, αριθμημένοι και μη, θα έτρεχαν σπάζοντας το φράγμα του ήχου.

11) Η **ΙΣΚΡΑ** εκφράζει τις θέσεις του Αριστερού Ρεύματος, η **Παντιέρα** δεν είναι κομματικό όργανο.

Ξεφυλλίζοντας την ΙΣΚΡΑ

Ας θέσουμε όμως κι εμείς κάποια ερωτήματα: Τι δουλειά έχει στην ΙΣΚΡΑ η τακτική αρθρογραφία ενός **Αμερικανού πρώην υπουργού των Ρεπουμπλικάνων επί Ρήγκαν;**

Η ΙΣΚΡΑ ψεκάζει συχνά τους αναγνώστες της με άρθρα του **Πολ Κρεγκ Ρόμπερτς**. Άλλοτε τον παρουσιάζει ως «έναν παγκόσμιας εκτίμησης Αμερικανό Νέστορα της οικονομικής επιστήμης και της πολιτικής, πρώην υπουργό της κυβέρνησης Ρέιγκαν και άφοβο γηραιό υπερασπιστή της αλήθειας, της λογικής, του Δικαίου και της Δημοκρατίας».

Υπερασπιστή της δημοκρατίας τον υπουργό του Ρέιγκαν! Άλλοτε ως «Δρ. Ρόμπερτς», «Ο γνωστός μας πλέον σοφός Αμερικανός συγγραφέας και βετεράνος της πολιτικής, της οικονομικής επιστήμης και της δημοσιογραφίας», «πολύπειρο Αμερικανό καθηγητή, συγγραφέα, πρώην υπουργό, αρχισυντάκτη και δημοσιολόγο διεθνούς ακτινοβολίας», «προσωπικότητα αδιάσειστου κύρους και σεβασμού προπάντων όμως δημοκράτης και πατριώτης».

Ας δούμε όμως τι λένε τα άρθρα του σοφού δημοκράτη υπουργού του Ρέιγκαν.

Ένα από αυτά, ξεκινάει με τη διαπίστωση ότι «Πουθενά στην Δύση, εκτός ίσως στην **Ουγγαρία** και στην **Αυστρία**, η κυβέρνηση δεν υπηρετεί τον λαό».

Στην Ουγγαρία και στην Αυστρία! Την Ουγγαρία του **Βίκτορ Όρμπαν**, αποσυνάγωγου του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος με πρόταση και του Μητσοτάκη μεταξύ άλλων, και την Αυστρία του ακροδεξιού ξενοφοβικού καγκελάριου **Σεμπάστιαν Κουρτς!**

Γιατί άραγε χρειάζεται αυτό το άρθρο στην ΙΣΚΡΑ; Τι προσφέρει και σε ποιους;

«**Ο κόσμος θα πέσει μαζί με τον Τραμπ**», είναι ο τίτλος ενός άλλου από τα άρθρα του αντισημίτη συνωμοσιολόγου που σερβίρει η ΙΣΚΡΑ στο ανυποψίαστο κοινό της.

Μακάρι όμως τα προβλήματα να σταματούσαν εδώ. Ο Ρόμπερτς, εκτός από τον **Τραμπ**, στηρίζει αποκάλυπτα και τη **Λεπέν**. Ας πάρουμε μια γεύση από ένα σχετικό άρθρο του –όχι στην ΙΣΚΡΑ αλλά [εδώ](#):

«Το γαλλικό εκλογικό σώμα, ανέμελο και έχοντας υποστεί πλήρη εγκεφάλου, ψήφισε να καταργηθεί το γαλλικό έθνος. Σε πέντε χρόνια, η Γαλλία θα υπάρξει μόνο σαν μια γεωγραφική τοποθεσία, μια επαρχία στην “Ευρώπη”, που θα είναι και η ίδια μια επαρχία του παγκόσμιου καπιταλισμού. Οι Γάλλοι είχαν την τελευταία ευκαιρία να σώσουν το έθνος τους, αλλά δεν μπόρεσαν να το κάνουν επειδή οι Γάλλοι έχουν πειστεί ότι **το να είσαι Γάλλος σημαίνει να είσαι φασίστας και ρατσιστής**. Έτσι το γαλλικό εκλογικό σώμα οδήγησε **στην ήττα τη Μαρίν Λε Πεν, την ηγέτιδα του μόνου πολιτικού κόμματος που υποστηρίζει τη Γαλλία**».

Και δεν έχουμε φτάσει ακόμα στον πάτο: Σε [άλλα άρθρα](#), εκτός ΙΣΚΡΑ, ο Ρόμπερτς φτάνει στο σημείο να γίνεται υποστηρικτής του **Ντέιβιντ Ίρβινγκ** και απολογητής του ίδιου του **Χίτλερ**!

Ούτε λίγο ούτε πολύ, γράφει πως δεν υπάρχουν αποδείξεις ότι ο Χίτλερ γνώριζε για το Ολοκαύτωμα των Εβραίων, αντίθετα ο Ίρβινγκ έχει βρει στοιχεία ότι δεν γνώριζε και ήταν αντίθετος, όμως οι γύρω του δεν τον ενημέρωναν! *Αυτά συμβαίνουν*, μας λέει, και το συνάγει από την πείρα του στην Reagan administration...

Προφανώς δεν κάνουμε συνεκδοχικές ταυτίσεις, διερωτόμαστε όμως πραγματικά, ποια η σκοπιμότητα της φιλοξενίας των άρθρων του Ρόμπερτς σε ιστότοπους της αριστεράς.

-Όροι όπως **εθνομηδενισμός, προδοσία, Σκόπια, Σκοπιανό** δίνουν και παίρνουν στα άρθρα της ΙΣΚΡΑ.

Αγαπητοί σύντροφοι, σ’ αυτό **το συνεχές με τον εθνικισμό** που επιδιώκετε να αποκαταστήσετε με τον «**πλουραλισμό**» της αρθρογραφίας, τη συμμετοχή μελών και στελεχών της ΛΑΕ στα εθνικιστικά συλλαλητήρια ή σε «περίεργες» εκπομπές κλπ, μη μας υπολογίζετε. Δεν θα πάρουμε, μας προσβάλλει και να το συζητάτε.

Δεν μπορεί κανείς να κάνει κριτική στον ΣΥΡΙΖΑ και στη Συμφωνία των Πρεσπών, ταυτόχρονα από αριστερά και από δεξιά. Είναι άλλωστε ακριβώς γι' αυτό που η θέση η οποία υποστηρίχτηκε από μέλη της ΛΑΕ, περί διεξαγωγής **δημοψηφίσματος για τη Συμφωνία των Πρεσπών**, για το όνομα της γειτονικής χώρας, της Βόρειας Μακεδονίας πλέον, τη γλώσσα κλπ, δεν στέκει καθώς κατά τη γνώμη μας **θα άθροιζε πολιτικά, διαμετρικά ετερόκλητες θέσεις στο ΟΧΙ**.

Το δικό μας **ΟΧΙ** στη Συμφωνία των Πρεσπών, βρίσκεται **στον αντίποδα** του ΟΧΙ των μακεδονομάχων της δεξιάς και των τραγικών σαρισσοφόρων της αριστεράς.

Είναι το ΟΧΙ του **διεθνισμού**, της **αλληλεγγύης της εργατικής τάξης** κι απ' τις δύο μεριές των συνόρων, της **εναντίωσης στο ΝΑΤΟ**, τους Αμερικάνους, τον ιμπεριαλισμό και την ΕΕ.

Αυτοί που κραυγάζουν το εθνικιστικό ΟΧΙ της δεξιάς, λένε **ΝΑΙ** στην πολιτική της υποδούλωσης της εργατικής τάξης, **ΝΑΙ** στο νεοφιλελευθερισμό και στην εργατική γενοκτονία. **Το ΝΑΤΟ είναι «η ψυχή τους»!**

Ταυτόχρονα, αυτό το **ΟΧΙ**, «**το σωστό**», βρίσκεται **στον αντίποδα του κοσμοπολιτισμού**. Του **ΝΑΙ** στην απομύζηση των εργαζομένων των Βαλκανίων από το «ελληνικό» κεφάλαιο και την αστική τάξη της χώρας μας, του **ΝΑΙ στην ΕΕ, στο ΝΑΤΟ** και τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς που σπέρνουν τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία προχτές, στο Ιράκ χτες, στη Συρία σήμερα.

Υπάρχουν δυστυχώς ορισμένοι σύντροφοι της ΛΑΕ, που απευθύνουν διαρκώς προσχηματικές προτάσεις δήθεν ενότητας προς την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με τον τρόπο που παλαιότερα τις έκαναν και από το μετερίζι του ΣΥΡΙΖΑ.

Κλίνουν το σεχταρισμό σ' όλες τις πτώσεις επιδιώκοντας ένα αντιμνημονιακό δημοκρατικό ριζοσπαστικό πατριωτικό μέτωπο, καλλιεργώντας την ελπίδα ότι η ενδεχόμενη είσοδος στη Βουλή θα βελτιώσει πολύ τα πράγματα και θα ανοίξει προοπτικές. Αυτό το πολιτικό σχέδιο, κατά τη γνώμη μας δοκιμάστηκε και χρεοκόπησε. Σαράντα βουλευτές είχαν περίπου, κάποιους απ' αυτούς ήταν και υπουργοί. Τα αποτελέσματα τα είδαμε. **«Η επόμενη Βουλή θα είναι αντιμνημονιακή»**, ακούγαμε τότε. Προέκυψε δυστυχώς η μνημονιακότερη Βουλή από όλες.

Φαίνεται ότι δεν πήραμε το μάθημα του «**πειράματος**» του ΣΥΡΙΖΑ και προσπαθούμε να το επαναλάβουμε σε κλίμακα 1:50, νομίζοντας ότι πείθει τον κόσμο της εργασίας το αφήγημα

ότι θα ψηφίσουν όλοι το μέτωπο της ΛΑΕ με τις πατριωτικές δυνάμεις, ώστε να μπει στη Βουλή, να ενισχυθεί στη συνέχεια, με προοπτική σε κάποιες τετραετίες να αναδειχθεί σε αξιωματική αντιπολίτευση και σε κάμποσες ακόμα να κυβερνήσει, ώστε να έρθει και πάλι αντιμέτωπο με τους ιέρακες του κεφαλαίου και της ΕΕ κλπ.

Εκλογές έρχονται, ανθεί το **λαθρεμπόριο της ενότητας**, παράλληλα με φαινόμενα κομματικής καπηλείας των αγώνων. Καπηλείας κοινών κινηματικών πρωτοβουλιών και μονόπλευρης ιδιοποίησής τους σε μια προσπάθεια εκλογικής εκταμίευσης. Η επιδίωξη της ενότητας επιστρατεύεται ως **ένα ακόμη επικοινωνιακό όπλο μπροστά στην κάλπη**.

Αν θέλεις να εγκαλέσεις άλλους γιατί δεν αλλάζουν την πολιτική τους γραμμή, για να προσχωρήσουν στη δική σου, παραβιάζοντας μάλιστα αποφάσεις συνδιασκέψεων και συνεδρίων τους παγκοίμως γνωστές, πρέπει τουλάχιστον να είσαι σε θέση να επιβάλεις την ενότητα στον ίδιο σου το χώρο. Έχουμε γεμίσει **διασπάσεις προς χάριν της ενότητας**, διασπαστές που κατηγορούν τους άλλους για ανθενωτικούς.

Αν μιλήσουμε για το χώρο της ΛΑΕ, ίσως πιο εύστοχο θα ήταν, αντί να παραδίδει δωρεάν φροντιστήρια ενότητας σε άλλους, να στραφεί στις οργανώσεις, τα κόμματα και τα πρόσωπα που την στελέχωναν ή την στήριξαν στις τελευταίες εκλογές και να επιδιώξει με αυτούς την περίφημη ενότητα. Δεν λέει κάτι το γεγονός ότι δεν μπορεί να συσπειρώσει εκείνους με τους οποίους συναποχώρησαν από τον ΣΥΡΙΖΑ, συμπορευόμενοι για κάποιο διάστημα στη συνέχεια;

Απαριθμώ πρόχειρα: Πλεύση Ελευθερίας, ΜΕΡΑ25, ΑΡΚ, Κόκκινο Νήμα, Κίνημα Δεν Πληρώνω, Κώστας Λαπαβίτσας, Ραχήλ Μακρή -Ν.Ε.Ο, Κομμουνιστική Οργάνωση Ανασύνταξη, Κομμουνιστική Τάση, Εργατική Απάντηση κá.

Το άρθρο της ΙΣΚΡΑ:

«Pandiera» εμπάθειας από το ΝΑΡ κατά Λαφαζάνη

Από **Ν. Ζ** –

Όταν η εμπάθεια περισσεύει, μόνο παραμορφώσεις μπορεί να προκύψουν. Γιατί μόνο ως εμπάθης συκοφαντία, κακέκτυπο άλλων νοσηρών περιόδων του αριστερού κινήματος, μπορεί

να χαρακτηριστεί δημοσίευμα της pandiera.gr, με την υπογραφή “Εικόνομιστ” (στην ουσία δημοσίευμα του NAP), με το οποίο καταγγέλλεται ο Παν. Λαφαζάνης περίπου ως “ακροδεξιός εθνικιστής”, γιατί, κατά την παρέλαση στην Καλαμάτα, στην επέτειο της απελευθέρωσης της πόλης και μέρα έναρξης της Επανάστασης του ’21, κάθεται στην εξέδρα δίπλα στον Δ. Κουκούτση, πρώην βουλευτή της Χρυσής Αυγής.

Κάνουν ότι δεν γνωρίζουν οι εμπαθέστατοι εμπνευστές του δημοσιεύματος ότι οι θέσεις με τις καρέκλες στην εξέδρα είναι καθορισμένες και ότι δεν μπορείς να ζητήσεις εύκολα από κανένα να μετατοπιστεί όπου εσύ προτιμάς! Πέραν αυτού, όμως, το γελοίο βρίσκεται αλλού. Θα έπαινε ο Λαφαζάνης να είναι “ακροδεξιός εθνικιστής” αν ο Κουκούτσης καθόταν δυο-τρεις θέσεις παραπέρα και δεν ήταν δίπλα του; Θα έβρισκαν τότε αφορμή για να γράψουν κάποιοι στην Pandiera αυτό το άθλιο σχόλιο μακάβριας, για να μην χρησιμοποιήσουμε βαρύτερη έκφραση, λογικής που παραπέμπει στο “ράβδος εν γωνία, άρα βρέχει”; Αλλά αν σε μια εξέδρα εθνικής επετείου θα έπρεπε να μην βρίσκεται αριστερός, όταν στην ίδια εξέδρα, ενδεχομένως, βρίσκεται κάποιος πρώην χρυσαυγίτης, γιατί να παρακάθονται αριστεροί βουλευτές με νυν, μάλιστα, χρυσαυγίτες βουλευτές σε διπλανά ή παραδιπλανά έδρανα της Βουλής;

Γιατί, όμως, οι εμπαθέστατοι αυτοί σχολιογράφοι, που ανακάλυψαν την φωτογραφία Λαφαζάνη, δεν είδαν, δεν άκουσαν και δεν έγραψαν τίποτα, όπως συνήθως έκαναν και πάλι τα περισσότερα συστημικά Μέσα, για τις δηλώσεις Λαφαζάνη στην Καλαμάτα, όπου κατάγγελλε κυβέρνηση, μνημόνια, Ε.Ε., αυταρχισμό, αστυνομοκρατία και φασισμό και μεταξύ άλλων τόνιζε ότι: “Οι Κολοκοτρωναίοι, οι Καραϊσκάκηδες, οι Παπαφλέσσηδες αλλά και οι Βελουχιώτηδες της Εθνικής Αντίστασης είναι εκείνοι που πρέπει να μας δείχνουν το δρόμο και όχι οι σύγχρονοι “Νενέκοι”, οι “προσκυνημένοι” της κυβέρνησης και του μνημονιακού κατεστημένου και οι εγχώριοι υπάλληλοι της ολιγαρχίας και των νεοαποικιοκρατών”;

Γιατί να γράψουν, όμως, κάτι γι’ αυτά; Κολοκοτρώνηδες και Καραϊσκάκηδες μάλλον ανήκουν στο παρελθόν, ενώ μπορεί και ο Άρης να ήταν και λίγο «εθνικιστής», παρά πατριώτης, λέξη που κι αυτή για κάποιους είναι περίπου απαγορευμένη, αν όχι αντιδραστική.

Ενός κακού, όμως, μύρια έπονται. Αφού βρήκανε παπά, κατά την ίδια μακάβρια λογική της συκοφαντίας που εφαρμόζουν στον Λαφαζάνη, πάνε να θάψουν καμιά δεκαριά.

Αφού ξέχασαν να καταγγείλουν τις προσαγωγές στην Ασφάλεια δημοκρατών αγωνιστών από το Σύνταγμα κατά τη διάρκεια της μαθητικής παρέλασης γιατί μοίραζαν προκηρύξεις και

στα Τρίκαλα γιατί σήκωσαν πανό στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου, θυμήθηκαν να τους κατακεραυνώσουν περίπου ως “εθνικιστές” για το περιεχόμενο όσων έγραφαν, μην μπορώντας ούτε το μείζον από το έλασσον να ξεχωρίσουν και στην προκείμενη περίπτωση το μείζον είναι ο αυταρχισμός και η αστυνομοκρατία.

Ενόχλησε τον σχολιογράφο του NAP το πανό των μελών του ΑΚΕΠ στα Τρίκαλα επειδή χαρακτήριζε ως “προδοσία” την Συμφωνία των Πρεσπών. Μπορεί σε κάποιους να αρέσει ή να μην αρέσει η έκφραση. Δικαίωμά τους. Αλλά τόσο πολύ ενοχλητικό είναι να χαρακτηρίζει κανείς προδοσία, π.χ., την απόλυτη παράδοση της χώρας και των Βαλκανίων στα νύχια του ευρωατλαντισμού, των ΗΠΑ και του Νατοϊκού ιμπεριαλισμού;

Ας μην αυταπατώμεθα.

Ασφαλώς, υπάρχουν διαφορές και ουσιώδεις με το NAP, για το οποίο ή για ορισμένους σε αυτό, η ΠΓΔΜ κάλλιστα μπορούσε, αν δεν θα έπρεπε κιόλας, να ονομασθεί σκέτη “Μακεδονία”, κάτι που κατά τη γνώμη τους επιβάλλει η “διεθνιστική” λογική του “αυτοπροσδιορισμού”.

Αυτού του είδους, όμως, ο «διεθνισμός» αλά ΣΥΡΙΖΑ, λειτουργεί αρνητικότερα για την Αριστερά και αφήνει ορθάνοιχτες τις πόρτες στον φασισμό και το ναζισμό να «σπεκουλάρουν» σε βάρος της και να εμφανίζονται τάχα ως «πατριωτικές» δυνάμεις, ενώ στην πράξη αποτελούν τα σιδερένια ξεπουλημένα δεκανίκια του ιμπεριαλισμού και της αποικιακής εξάρτησης της πατρίδας μας.

Αυτές οι διαφορές, όμως, μέσα στη μαχόμενη Αριστερά, δεν απαγορεύουν ούτε μπορεί να θεωρούνται ανυπέρβλητο εμπόδιο για την κοινή δράση και την συνεργασία ανάμεσα σε όλες τις αριστερές αντιιμνημονιακές δυνάμεις.

Πολύ περισσότερο, αυτές οι διαφορές δεν μπορεί να χρησιμοποιούνται, όπως κατά κόρον πράττουν οι πλέον μισαλλόδοξοι του NAP, για έναν ενδοαριστερό εμφύλιο, με εύκολες κατηγορίες και συκοφαντίες, ο οποίος ζημιώνει όλους και από τον οποίο κερδίζει μόνο το συστημικό μπλοκ.

Φαίνεται, όμως, ότι στην Αριστερά πολλές αποχρώσεις της έχουν ανακαλύψει τον μεγάλο εχθρό στο πρόσωπο της ΛΑ.Ε, ειδικότερα στο πρόσωπο του Αριστερού Ρεύματος της ΛΑ.Ε και προσωπικά στον Παν. Λαφαζάνη.

Αυτό που ενδιαφέρει όλους αυτούς είναι να ψάχνουν αφορμές για να εξαπολύουν «εύπεπτες»

κακοήθειες σε βάρος ιδιαίτερα του Παν. Λαφαζάνη. Κακοήθειες που έχουν ως κύριο στόχο να πλήξουν, ματαίως φυσικά, όσους επιδιώκουν να διαμορφώσουν όρους για “εδώ και τώρα” ανατροπή και να προβάλλουν μια πλατιά ενωτική δημοκρατική αντιμνημονιακή πρόταση και ένα ριζοσπαστικό αλλά ρεαλιστικό και λαϊκό εναλλακτικό μεταβατικό πρόγραμμα για την προοδευτική διέξοδο και μια νέα σοσιαλιστική ανορθωτική πορεία της χώρας.

N.Z